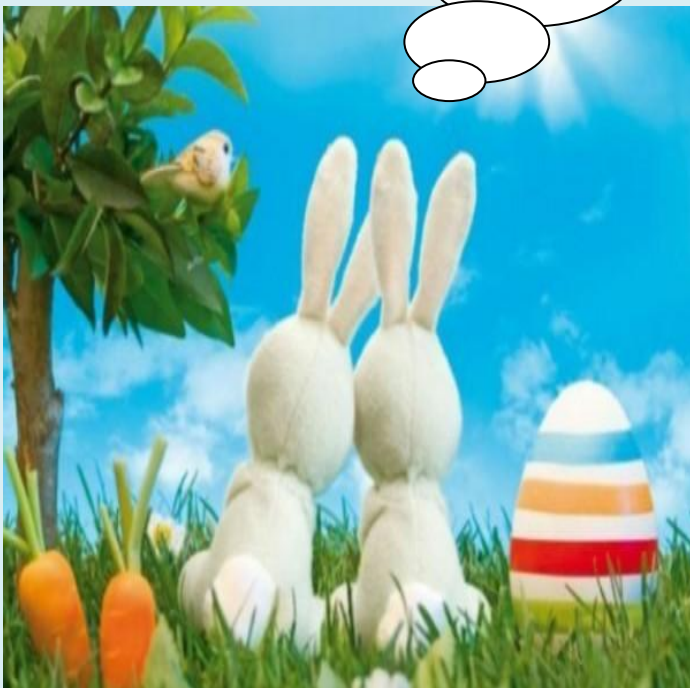

Μαθητές on -line

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 2^{ου} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-Τεύχ. 17^ο Μάρτης-Απρίλης '18

**Ευχόμαστε από
καρδιάς Χρόνια πολλά
σε όλους σας!!! Με
υγεία, αγάπη, ειρήνη
και πολλά χαμόγελα!!!**

Γυρίστε και διαβάστε:

Τα νέα του σχολείου μας, προτάσεις για βιβλία, πληροφορίες και άρθρα για την ιστορία, το περιβάλλον, την οικονομία, τη λαογραφία, τη γεωγραφία, την επιστήμη και την τεχνολογία και άλλα πολλά!!!

**Επιμέλεια-φροντίδα
εφημερίδας Μ.Γεωργίτσα**

ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ

Η ακροστιχίδα του σχολικού εκφοβισμού

Η **6η Μαρτίου**, ημέρα κατά της ενδοσχολικής βίας και του εκφοβισμού, αποτέλεσε το ερέθισμα για συζήτηση και δράση

στην τάξη μας. Με σύνθημά μας το "αναγνωρίζω- αρνούμαι- αντιδρώ στη βία στο σχολείο" δημιουργήσαμε την ακροστιχίδα του σχολικού εκφοβισμού, σχεδιάσαμε αφίσες, εμπνευστήκαμε συνθήματα.

Σχολεία μες στη βία
Χτυπήματα, βρισιές
Ονειρα γκρεμισμένα
Λόγια που αφήνουνε πληγές
Ισοροπία δεν υπάρχει
Και ηρεμία στην ψυχή
Ο θύτης τα σημάδια του αφήνει και το θύμα
Σιωπή

Επιτέλους !
Κάνε κάτι, το
Φόβο διώξε μακριά.
Ολοι μαζί σου θα φωνάξουμε «η
Βία δεν είναι μαγκιά» .
Ισως νιώθεις μόνος σου,
Στο σπίτι, στο σχολείο.
Μίλα μοιράσου τους φόβους σου.

Όχι στον εκφοβισμό.
Στο σχολείο φίλους ζητώ.

(Οι μαθητές της Δ2 τάξης)

Ο Μικρός Ευκλείδης

Την **Παρασκευή, 9 Μαρτίου** οι μαθητές της Ε' και ΣΤ' τάξης του σχολείου μας συμμετείχαν στον μαθητικό διαγωνισμό του Υπουργείου Παιδείας «**Παιχνίδι και Μαθηματικά**» με πολύ ικανοποιητικά αποτελέσματα. **Συγχαρητήρια!!!**

Επίσκεψη στο Δημαρχείο της πόλης

Την **Τετάρτη 21 Μαρτίου**, επισκεφτήκαμε με την τάξη μας το δημαρχείο της πόλης . Εκεί μας υποδέχτηκαν οι γραμματείς του δημάρχου, μας ξενάγησαν στους χώρους και μας πήγαν στην αίθουσα συνεδριάσεων. Όταν συναντήσαμε τον δήμαρχο, συζητήσαμε μαζί του για τα προβλήματα της πόλης μας και του σχολείου

μας. **Ένα από τα αιτήματά μας ήταν η δημιουργία ενός γυμναστηρίου στο σχολείο μας.** Στο τέλος τού παραδώσαμε ένα βιβλίο που είχαμε φτιάξει και αναφερόταν σε περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η περιοχή μας, με την ευχή να επιλυθούν τα περισσότερα απ' αυτά.

(Οι μαθητές της Δ2 τάξης: **Ματίνα Κύπη, Άσπα Λαϊνά, Παναγιώτης Νακόπουλος, Γιώργος Μιχαλόπουλος, Ναυσικά Νώτη**)

Γιορτή Παιδικού Βιβλίου

Στις **23 Απριλίου 1616** έφυγαν από τη ζωή δύο μεγάλα ονόματα των γραμμάτων: ο Ισπανός συγγραφέας του «Δον Κιχώτη», **Μιγκέλ Ντε Θερβάντες** και ο Άγγλος δραματουργός **Γουίλιαμ Σαίξπηρ**. Με αφορμή το διπλό αυτό γεγονός, η UNESCO έχει καθιερώσει την 23η Απριλίου ως την **Παγκόσμια Ημέρα του**

Βιβλίου.

Με το σύνθημα **“ΒΙΒΛΙΑ ΠΑΝΤΟΥ”** από τις 23 Απριλίου και για ένα χρόνο, **η Αθήνα θα είναι η Παγκόσμια Πρωτεύουσα του Βιβλίου για το 2018.**

Στις 2 Απριλίου είναι η παγκόσμια μέρα παιδικού βιβλίου.

Αυτές οι ημέρες έχουν στόχο να φέρουν σε επαφή περισσότερους ανθρώπους με το βιβλίο. Όπως γνωρίζουμε το βιβλίο είναι από τους καλύτερους φίλους των ανθρώπων. Μας προσφέρει πολλές γνώσεις ενισχύει τη δημιουργικότητά και τη φαντασία μας, κρατώντας μας παράλληλα συντροφιά. Εξάλλου οι ειδικοί πιστεύουν ότι η ανάγνωση ενός βιβλίου μας χαλαρώνει, μειώνει το άγχος και μας βοηθά να κοιμηθούμε ευκολότερα.

Κάθε χρόνο τέτοια μέρα στην πόλη μας γίνονται εκδηλώσεις στις οποίες συμμετέχουν πολλοί συμπολίτες μας.

Με αφορμή τις διακοπές του Πάσχα που πλησιάζουν σας προτείνουμε τα παρακάτω βιβλία:

«**Το Πάσχα του Γιωργή**» της Στ. Βλασταράκου,

«**Πάσχα Κυρίου Πάσχα**» της Γ. Γρηγοριάδου

και «**Το πρώτο Πάσχα**» της Κ. Δανδουλάκη.

Και μην ξεχνάτε: Δέκα σελίδες την ημέρα το γιατρό του κάνουν πέρα!!!!!!

(Γιάννης Τσελώνης, Κυριάκος Χαμπεσής, Νίκος Χατζηκωνσταντίνου, μαθητές Δ3)

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΤΗΣ Δ3 ΤΑΞΗΣ

Εντοπίζουμε και καταγράφουμε ανθρώπινες δραστηριότητες που ρυπαίνουν τον αέρα στη γειτονιά μας και στον τόπο μας.

1^η ομάδα: Ειρήνη, Γιάννης Τσελώνης και Μυρτώ, Νίκος Χατζηκωνσταντίνου

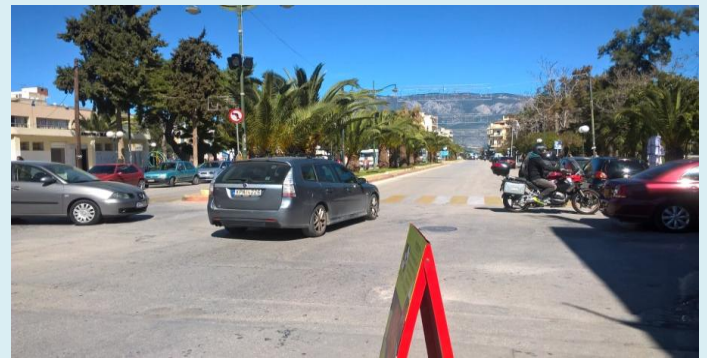
Μετά από συζήτηση των μελών της ομάδας σκεφτήκαμε να ερευνήσουμε την επίδραση που έχει στον αέρα που αναπνέουμε η χρήση των αυτοκινήτων.

Συναντηθήκαμε στη γωνία των οδών:

Κολιάτσου και Εθνικής Αντιστάσεως.

Σταθήκαμε εκεί για 15 λεπτά και μετρήσαμε τα τροχοφόρα που πέρασαν από μπροστά μας. Τα αποτελέσματα ήταν τα εξής: 20 ποδήλατα, 53 μοτοσυκλέτες, 141 αυτοκίνητα με έναν επιβάτη, 71 αυτοκίνητα με περισσότερους επιβάτες, 3 φορτηγά, 4 λεωφορεία.

Βλέπουμε λοιπόν πως οι περισσότεροι επιλέγουν να κινούνται με το αυτοκίνητο τους και πολλοί

λιγότεροι με ποδήλατο. Οι εξατμίσεις όμως των αυτοκινήτων ρυπαίνουν τον αέρα που αναπνέουμε. Πήραμε συνέντευξη από περαστικούς. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι ο αέρας που αναπνέουμε στο κέντρο της πόλης είναι αρκετά βρώμικος εξαιτίας των εξατμίσεων των αυτοκινήτων. Αυτό το γεγονός συχνά επιβαρύνει την υγεία των συνανθρώπων μας. Παρόλα αυτά πιστεύουν ότι ο αέρας της πόλης μας είναι καθαρότερος από άλλες πόλεις όπως π.χ. η Αθήνα.

Η πόλη μας είναι μικρή, έχει ίσιους δρόμους χωρίς ανηφόρες. Έχει επίσης ποδηλατόδρομους. Προσφέρεται λοιπόν για χρήση ποδηλάτου από μικρούς και μεγάλους.

Στη βόλτα που κάναμε στην πόλη είδαμε και

αρκετά σκουπίδια έξω από τους κάδους. Αυτό είναι κυρίως αποτέλεσμα της κακής συμπεριφοράς των πολιτών και χαλάει πολύ την εικόνα της πόλης ενώ ρυπαίνει και το περιβάλλον.

2η ομάδα: Αγαθονίκη Παπανικολάου, Νατάσα Σωτηροπούλου, Πέγκυ Σταθοπούλου

Όπως σε πολλές περιοχές της Ελλάδας έτσι και στην Κόρινθο υπάρχουν πολλά **σκουπίδια** στους δρόμους. Αυτά τα σκουπίδια τα δημιουργούν οι κάτοικοι στην καθημερινότητά τους. Κι έτσι μολύνουν τον αέρα.

Επίσης, όταν ανάβουμε το **τζάκι**, η φωτιά παράγει καπνό. Αυτός ο καπνός από την καμινάδα βγαίνει στον αέρα και τον μολύνει.

3η ομάδα: Μιχάλης Σταμπόλι, Μιχαήλ Τουντερέανου, Κριστιάν Φρόκου, Βαλάντης Τσιώλης

Η δική μας ομάδα συναντήθηκε στην **οδό Αποστόλου Παύλου** και μετρήσαμε για 30 λεπτά τα τροχοφόρα: 200 αυτοκίνητα με έναν επιβάτη, 120 με περισσότερους, 48 μηχανάκια, 3 ποδήλατα, 7 λεωφορεία, 5 φορτηγά και 3 ασθενοφόρα. Ρωτήσαμε μερικούς περαστικούς να μας πουν, πώς πιστεύουν ότι θα σωθεί το περιβάλλον μας από τη ρύπανση και μας απάντησαν ότι θα βοηθούσε αν οι κάτοικοι χρησιμοποιούσαν τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς για να μετακινηθούν κι όχι τα αυτοκίνητά τους θα είχαμε λιγότερη μόλυνση του αέρα που αναπνέουμε.

4η ομάδα: Φάνης Σκαρίμπας, Κυριάκος Χαμπεσής, Μαρίνος Ψωμάς

Εμείς επισκεφτήκαμε το λιμάνι της Κορίνθου και ερευνήσαμε τη μόλυνση της θάλασσας. Σε κάποια σημεία τα νερά φαίνονταν καθαρά και υπήρχαν αχινοί, ενώ σε άλλα το νερό είχε φουσκάλες που σημαίνει ότι ήταν μολυσμένο.

Στην άκρη του λιμανιού είδαμε ένα ψόφιο ψάρι που επέπλεε στην επιφάνεια της θάλασσας. Ανάμεσα στα βράχια υπήρχαν πεταμένα σκουπίδια, βρώμικα ρούχα και μπουκάλια.

Μέσα στο νερό επίσης, υπήρχαν αποτσίγαρα, χαρτιά και σακούλες τα οποία ρυπαίνουν το οικοσύστημα της θάλασσας και δημιουργούν έτσι προβλήματα στα έμβια στοιχεία του.

Μέτρα προστασίας του αέρα που αναπνέουμε

Η ρύπανση της ατμόσφαιρας αποτελεί σοβαρό πρόβλημα γιατί προκαλεί αναπνευστικά προβλήματα στον άνθρωπο, σταματάει την ανάπτυξη των φυτών και τα ζώα αρρωσταίνουν και πεθαίνουν.

Γι' αυτό εμείς οι άνθρωποι θα πρέπει να πάρουμε κάποια μέτρα για να την περιορίσουμε. Μερικά από αυτά είναι **η ανακύκλωση των σκουπιδιών, η μετακίνηση με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, η χρήση του ποδηλάτου και ο βιολογικός καθαρισμός.**

Από τη μαθήτριά της Δ3 τάξης, Καλλιόπη Ψωμά

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΤΗΣ Ε2 ΤΑΞΗΣ

Ερευνήσαμε οικοσυστήματα του τόπου μας και εξετάσαμε πώς πρέπει να χρησιμοποιούν οι άνθρωποι τα υλικά (πόρους) του περιβάλλοντος με τέτοιο τρόπο, ώστε να απολαύσουν και οι επόμενες γενιές τα ίδια οφέλη από αυτά.

Εθνικός Δρυμός Αίνος(Κεφαλονιά)

1^η ομάδα: Δημήτρης Λάμπρου, Χρήστος Λέσι, Ιωσήφ Πατήρης

Αίνος ονομάζεται το υψηλότερο βουνό στην Κεφαλονιά (1628μ) το οποίο αποτελεί εθνικό δρυμό από το 1962. Ο εθνικός δρυμός έχει έκταση σχεδόν 30.000 στρέμματα, από τα οποία τα 2/3 καλύπτονται από τα μοναδικά στον κόσμο είδος ελάτου, την ενδημική Κεφαλληνιακή Ελάτη.

Μέσα στο εθνικό δρυμό βρίσκουν καταφύγιο επίσης αρκετά είδη πανίδας όπως αλεπούδες, κουνάβια και πληθυσμό ημιάγριων αλόγων.

Ο Αίνος είναι ένα μνημείο της φύσης που προσελκύει το ενδιαφέρον των τουριστών.

Πιστεύουμε ότι αυτός ο δρυμός πρέπει να απέχει από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, ώστε οι επόμενες γενιές να απολαύσουν και να πάρουν πόρους από αυτόν.

Το όρος Ζήρεια και η κοιλάδα της Φλαμπουρίτσας

2^η ομάδα: Αγγελική Σώκου, Ιωάννα Παπαδημητρίου, Αθηνά Χασούρα, Παυλίνα Τσάγρη

Αιωνόβια δέντρα, τρεχούμενα νερά και πανίδα

που σπάνια συναντάει κανείς, συνθέτουν ένα σκηνικό χαλάρωσης και ευεξίας.

Το **όρος Ζήρεια**, που είναι γνωστό και ως Κυλλήνη, βρίσκεται στη νοτιοανατολική πλευρά του Νομού Κορινθίας. Η πιο ψηλή του κορυφή φτάνει τα 2.374 μέτρα, ενώ είναι από τα ελάχιστα ελληνικά βουνά που έχει οκτώ κορυφές πάνω από 2.000 μέτρα. Σύμφωνα με μια εκδοχή, η ονομασία Ζήρεια προέρχεται από τη σλάβικη λέξη ζήρι, που σημαίνει βελανίδι.

Το συγκεκριμένο βουνό χωρίζεται στην Μικρή και την Μεγάλη Ζήρεια, όπου ανάμεσά τους σχηματίζεται η **κοιλάδα της Φλαμπουρίτσας**, μια κοιλάδα ασύλληπτης ομορφιάς που διαρρέεται από τον ποταμό Σύθα. Αιωνόβια δέντρα, τρεχούμενα νερά και πανίδα που σπάνια συναντάει κανείς.

Η γεωγραφική θέση της Κυλλήνης, οι ιδιόμορφες γεωλογικές και κλιματικές συνθήκες της περιοχής σε συνδυασμό με τον έντονο διαμελισμό της σε πολλές κορυφές, χαράδρες, χείμαρρους και οροπέδια, έχουν δημιουργήσει μία ποικιλία οικολογικών συνθηκών, ιδανικών για την ανάπτυξη πολλών και διαφορετικών φυτών. Η χλωρίδα του όρους Κυλλήνη αποτελείται από 961 φυτικά είδη και υποείδη, φανερώνοντας έναν ανεκτίμητο χλωριδικό πλούτο. Συνολικά έχουν αναγνωριστεί 122 ενδημικά φυτά.

Η υπερβόσκηση, η λαθροθήρευση και η λαθροϋλοτομία είναι δραστηριότητες που συνιστούν έναν σημαντικό κίνδυνο για την Κυλλήνη.

Οι πυρκαγιές στη χαράδρα της Φλαμπουρίτσας και στις πλαγιές της Μικρής Ζήρειας, πριν από λίγα χρόνια, κατέστρεψαν μεγάλες εκτάσεις που καλύπτονταν από δάση ελάτης και μαύρης πεύκης και επέδρασαν αρνητικά στους πληθυσμούς των ζώων. Τέλος οι ανθρωπογενείς παρεμβάσεις και ιδιαίτερα η ανεξέλεγκτη διάνοιξη δρόμων, ακόμα και μέχρι την αλπική

ζώνη, υποβαθμίζουν και εκθέτουν σε κίνδυνο ορισμένους οικοτόπους και αλλοιώνουν αισθητικά το περιβάλλον.

Το όρος Κυλλήνη χαρακτηρίζεται από σημαντικό χλωριδικό πλούτο. Τα δάση των ορεινών κωνοφόρων, οι αείφυλλοι σκληρόφυλλοι θαμνώνες, οι συστάδες με χαλέπιο πεύκη και φυλλοβόλους δρυς, κατέχουν ιδιαίτερη οικολογική αξία από πλευράς ποικιλότητας, φυσικότητας, μοναδικότητας και σπανιότητας. Η διατήρηση και η ορθολογική διαχείριση των φυσικών οικοσυστημάτων του όρους οφείλει να είναι πρώτη προτεραιότητα για όλους. Η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, η διατήρηση και ενίσχυση φυσικών και ανθρωπογενών δραστηριοτήτων συμβατών με το περιβάλλον, θα συμβάλλουν αποφασιστικά στη διατήρηση της ζωής σε αυτό το οικοσύστημα.

Ο δρόμος έχει τη δική του ιστορία ...

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΑΣ

ΟΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Καλωσορίσατε στην **Κόρινθο** στην πόλη με την πολύ καλή ρυμοτομία. Το θέμα της εργασίας μας είναι οι οδοί της πόλης μας. Η ομάδα μας

επέλεξε να ερευνήσει για την οδό Πατρών, μία από τις μεγαλύτερες σε μήκος οδούς της πόλης μας. Οφείλει την ονομασία της στο ότι οδηγεί τους κατοίκους προς την Π. Ε. Ο. –ΚΟΡΙΝΘΟΥ Πατρών. Ξεκινά από το τέλος της οδού Α. Παύλου και ακολουθώντας μια πορεία παράλληλη με την παραλιακή οδό, φτάνει ως το τέλος της πόλης μας, στην παραλία Κανταρέ (Αρχαίο λιμάνι). Εκεί ξεκινά και η Π.Ε.Ο Κορίνθου - Πατρών.

Πριν πολλά χρόνια δεν ήταν τόσο υπερυψωμένη, ο δρόμος δεν είχε άσφαλο και ήταν τουλάχιστον 1 μ. πιο χαμηλά από το σημερινό οδόστρωμα. Στο σημείο που σήμερα υπάρχει έκθεση επίπλων βρισκόταν το παγοποιείο, ενώ στο ίδιο περίπου ύψος υπήρχε ένα χάνι (πανδοχείο) όπου ξεκουράζονταν οι ταξιδιώτες που έρχονταν από μακριά.

Σήμερα είναι πολυσύχναστη γιατί αποτελεί την είσοδο και έξοδο για την πόλη της Κορίνθου των κατοίκων της Βόχας και της Δυτικής Κορινθίας.

[ΠΗΓΕΣ:Τις πληροφορίες μας τις αναζητήσαμε στις αναμνήσεις και διηγήσεις των παλιών κατοίκων της περιοχής μας, που μεγάλωσαν στην γειτονιά της οδού Πατρών.](#)

[Τους ευχαριστούμε!](#)

(Οι μαθητές της Δ3 τάξης:Νίκος Χατζηκωνσταντίνου, Κυριάκος Χαμπεσής, Φάνης Σκαρίμπας, Γιάννης Τσελώνης)

ΟΔΟΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ

Η οδός Πυλαρινού πήρε το όνομά της από τον ζωγράφο Σωτήρη Πυλαρινό. **Ο**

Σωτήρης Πυλαρινός γεννήθηκε στην Κόρινθο το 1914 και πέθανε το 1989 στις Βρυξέλλες.

«Πλούσιος κ' φτωχός»

Το 1944 αποφοίτησε από την Ανώτατη σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με πτυχίο στη Ζωγραφική και τις Θεωρητικές Επιστήμες της

Τέχνης. Συνέχισε τις σπουδές του στην Ολλανδία και στην Αμβέρσα του Βελγίου, όπου σπούδασε ζωγραφική, υαλογραφία (βιτρώ) και συντήρηση έργων τέχνης.

Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές και ατομικές εκθέσεις σε πολλές χώρες του κόσμου. Πήρε 131 χρυσά και αργυρά βραβεία. Έργα του βρίσκονται στην Πινακοθήκη της Αθήνας και των Βρυξελλών και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές.

Όταν πέθανε άφησε με τη διαθήκη του έργα του και έργα διάσημων ζωγράφων από την συλλογή του, στο Δήμο Κορίνθου, ο οποίος τα στέγασε στη Δημοτική Πινακοθήκη. Η Δημοτική Πινακοθήκη της Κορίνθου βρίσκεται στην οδό Πυλαρινού!!. Κάποια από τα σημαντικότερα έργα του που είναι «**Ο πλούσιος και ο φτωχός**», «**Ο άγνωστος στρατιώτης**» και «**Η προσευχή των πεινασμένων**», βρίσκονται στην πινακοθήκη.

«Η προσευχή των πεινασμένων»

«Ο Άγνωστος στρατιώτης»

Ήρθε ο Λάζαρος, ήρθαν τα Βάγια...

Το Σάββατο του Λαζάρου είναι από τις μεγαλύτερες γιορτές της Ορθόδοξης Εκκλησίας και θεωρείται η «πρώτη γεύση» της Μεγάλης Εβδομάδας. Ο λαός μας το έχει στολίσει με όμορφα έθιμα !!!

ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ένα έθιμο με ρίζες αρχέγονες και αρχαιοελληνικές. Σ' όλη την Ελλάδα γιόρταζαν τη νεκρανάσταση του Λαζάρου αλλά και τον ερχομό της Άνοιξης κι εξιστορούσαν, αλλού με τραγούδια, αλλού με αναπαράσταση, το θαύμα της επιστροφής του από τον Άδη στον κόσμο των ζωντανών. Ξεχύνονταν τα παιδιά σε ομάδες, από σπίτι σε σπίτι, να διαλαλήσουν το χαρμόσυνο γεγονός, κρατώντας τα στολισμένα με ανοιξιάτικα λουλούδια καλαθάκια τους για να τους φιλέψουν οι νοικοκύρηδες με τα φρέσκα αυγά που θα βάφανε για το Πάσχα, καθώς κι ένα πάνινο ή ξύλινο ομοίωμα του νεκραναστημένου Λαζάρου που συμβόλιζε τη νίκη της ζωής, την επικράτηση του φωτός στο σκοτάδι.

Συνήθως τα κάλαντα τα έλεγαν οι μικρές «Λαζαρίνες». Στόλιζαν τα καλάθια τους με διάφορα λουλούδια, και φορώντας

ειδικές στολές, γύριζαν από σπίτι σε σπίτι τραγουδώντας το Λάζαρο εισπράττοντας χρήματα, αυγά ή άλλα φαγώσιμα. Τα κορίτσια "οι Λαζαρίνες" και αργότερα και τ' αγόρια "οι Λάζαροι" στόλιζαν τα καλαθάκια τους με λουλούδια και γυρνούσαν από σπίτι σε σπίτι ψέλλοντας:

**Ήρθε ο Λάζαρος, ήρθαν τα βάρια,
ήρθ' η Κυριακή που τρων τα ψάρια.**

**Σήκω Λάζαρε και μην κοιμάσαι,
ήρθ' η μάνα σου από την Πόλη
σου 'φερε χαρτί και κομπολόι.**

**-Το χαρτάκι σου τι γράφει μέσα;
-Γράφει Θόδωρος, γράφει Δημήτρης,
γράφει Λεμονιά και κυπαρίσσι.**

**Οι κοτίτσες σας αυγά γεννούνε,
οι φωλίτσες σας δεν τα κωρούνε,
δώστε μας κι εμάς να τα χαρούμε.**

(Ο μαθητής της Ε2 τάξης, Ηλίας Μαυραγάννης)

Τα αυγά

Αναπόσπαστο κομμάτι της πασχαλινής παράδοσης είναι τα **κόκκινα αυγά**. Σύμβολο της γονιμότητας και της έναρξης ενός νέου κύκλου ζωής. Βάφονται κόκκινα, όπως αναφέρει η χριστιανική παράδοση, γιατί συμβολίζουν το αίμα του Χριστού.

Υπάρχουν διάφορες εκδοχές για τα κόκκινα αυγά και πως προέκυψε αυτό το έθιμο. Η πρώτη που επικρατεί κυρίως στην Ελλάδα, λέει ότι η Μαρία η Μαγδαληνή και η Παρθένος Μαρία, τοποθέτησαν ένα καλάθι με αυγά στη βάση του Σταυρού που ήταν σταυρωμένος ο Χριστός, τα οποία βάφτηκαν με το αίμα Του από τις πληγές του. Έπειτα, η Μαρία η Μαγδαληνή, πήγε τα αυγά αυτά τα μοίρασε μεταξύ των πιστών, όπου αυτός που το έδινε έλεγε "Χριστός Ανέστη" και αυτός που το έπαιρνε έλεγε "Αληθώς Ανέστη".

Επίσης, μία άλλη παραδοχή, αναφέρει πως μία γυναίκα κρατούσε ένα καλάθι με αυγά και της είπαν ότι ο Χριστός αναστήθηκε. Αυτή λοιπόν, δεν το πίστεψε και τότε τα αυγά γίνανε κόκκινα.

Τα αυγά, σύμβολο γέννησης, έχουν συνδυαστεί με γιορτές της Άνοιξης που παραπέμπουν στην αναγέννηση της ζωής μετά το Χειμώνα. Πολλοί λαογράφοι εκτιμούν ότι το έθιμο του αυγού έχει τις ρίζες του στην Αρχαία Αίγυπτο και την Περσία, όπου φίλοι και συγγενείς αντάλλαζαν αυγά κάθε εαρινή ισημερία.

Καλό τσούγκρισμα και Καλή Ανάσταση!!!

(Η μαθήτριά της Δ3 τάξης, Πέγκυ Σταθακοπούλου)

Τα βαρελότα της Ανάστασης

Κάθε φορά που το ρολόι δείχνει 12 **το Μεγάλο Σάββατο**, όλα τα φώτα του ναού σβήνουν και ο ιερέας εμφανίζεται στην Ωραία Πύλη, προσφέροντας το Άγιο Φως σε όλους λέγοντας, «*Δεύτε Λάβετε Φως*».

Και τότε ... στον περίβολο της εκκλησίας αρχίζει με **βεγγαλικά** και αυτοσχέδιες κροτίδες η γιορτή της Ανάστασης. Οι ουρανοί γεμίζουν χρώματα από τα βεγγαλικά.

Από παλιά αποτελούσε κοινή δοξασία σε πολλούς λαούς ότι τα δαιμόνια και τα κακόβουλα πνεύματα τρομοκρατούνται και φεύγουν με τον δυνατό θόρυβο. Έτσι τα εκτυφλωτικά πυροτεχνήματα, οι δυνατοί κρότοι, οι πυροβολισμοί, οι αυτοσχέδιες ρουκέτες που διασταυρώνουν τις τροχιές τους στη Χίο, τη Σάμο και άλλα νησιά, το σπάσιμο των κανατιών που γίνεται στα Επτάνησα, το χτύπημα στα στασιδία και τις πόρτες της εκκλησίας και οι δυνατές καμπανιές την ώρα που ο παπάς ψέλνει το «Χριστός Ανέστη» έχουν σκοπό να διώξουν το κακό γιορτάζοντας τη νίκη του Χριστού και της ίδιας της ζωής επάνω στον θάνατο.

(Ο μαθητής της Ε2 τάξης, Ηλίας Μαυραγάννης)

Τα αερόστατα της Λαμπρής

Στο **Λεωνίδιο της Αρκαδίας**, η νύχτα της Ανάστασης είναι η **Νύχτα των Αερόστατων**, έθιμο που ξεκίνησε στα τέλη του 19ου αιώνα. Η όμορφη πρωτεύουσα της Τσακωνιάς μετατρέπεται σε ένα φαντασμαγορικό σκηνικό θεάματος.

Το έθιμο αυτό προέρχεται από ντόπιους ναυτικούς οι οποίοι γυρίζοντας τον κόσμο, εντυπωσιάστηκαν από κάποιο αντίστοιχο ασιατικό έθιμο. Στη συνέχεια, το μετέφεραν στην πατρίδα τους, που με το πέρασμα των χρόνων καθιερώθηκε και συνδυάστηκε με το εορτασμό της Ανάστασης. Με το πρώτο "Χριστός Ανέστη" οι ενορίες καίνε το ομοίωμα του Ιούδα και αερόστατα ελευθερώνονται στον ουρανό. Η φαντασμαγορική ατμόσφαιρα συμπληρώνεται με βεγγαλικά, βαρελότα, δυναμιτάκια και με κάθε είδους πυροτεχνήματα.

Τα Αερόστατα, που είναι οι «πρωταγωνιστές» εκείνο το βράδυ, **ετοιμάζονται εβδομάδες πριν από τη «μεγάλη» βραδιά**. Σχεδόν κάθε σπίτι κατασκευάζει το δικό του και στην ετοιμασία του συμμετέχει όλη η οικογένεια, μικροί και μεγάλοι. Τα αερόστατα είναι φτιαγμένα από καλάμι και χαρτί. Το μέγεθός τους ποικίλει, όμως δε ξεπερνάει τα δύο μέτρα. Τα μεγάλα απαιτούν από 32 έως 36 κόλλες χαρτί για να φτιαχτούν, τα μικρότερα χρειάζονται 8 κόλλες ενώ κάποια άλλα από 16 ή 18.

Για την πυροδότησή τους γίνεται χρήση ενός πανιού, εμποτισμένο με λάδι και πετρέλαιο, την "**καλυμμάρα**". Έχει παρατηρηθεί πως από κάθε ενορία αφήνονται περισσότερα από 100 αερόστατα το βράδυ της Ανάστασης.

(Δήμητρα Σάχρα, μαθήτρια Ε2 τάξης)

Τα κουλούρια

Τα **πασχαλινά κουλουράκια** είναι ένα από τα μεγαλύτερα έθιμα του Πάσχα. Όλες οι νοικοκυρές φτιάχνουν ζεστά και αφράτα κουλουράκια για να φάει η οικογένεια.

Παραδοσιακά, κάθε Μεγάλη Πέμπτη όλες οι γυναίκες φτιάχνουν τα πασχαλινά κουλούρια

και τα τσουρέκια συμβολίζοντας έτσι την ανάσταση του Χριστού, καθώς το αλεύρι ζωντανεύει και μεταμορφώνεται σε ψωμί

(Μιχάλης Σταμπόλι, μαθητής Δ3 τάξης)

Η Μεγάλη Εβδομάδα

Το **Πάσχα** είναι η πιο μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης. Γιορτάζεται με λαμπρότητα σε όλον τον κόσμο όπου υπάρχουν Χριστιανοί. Η εβδομάδα πριν το Πάσχα ονομάζεται

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ και στην εκκλησία μας ψάλλονται ύμνοι για τα πάθη του Ιησού ενώ κορυφώνεται και η νηστεία της σαρακοστής. Σε κάθε περιοχή της Ελλάδας υπάρχουν διαφορετικά έθιμα.

Στη δική μας περιοχή τη **Μεγάλη Δευτέρα** οι νοικοκυρές καθαρίζουν το σπίτι και ζυμώνουν κουλουράκια. Στα χωριά ασπρίζουν τις μάντρες και τα πεζούλια.

Τη **Μεγάλη Τρίτη** φτιάχνουμε το πασχαλινό τσουρέκι.

Τη **Μεγάλη Τετάρτη** στην εκκλησία γίνεται το ευχέλαιο. Οι πιστοί περνούν από την εκκλησία να πάρουν ευχή και να «σταυρωθούν» με αγιασμένο λάδι.

Τη **Μεγάλη Πέμπτη** οι νοικοκυρές σε όλη την χώρα βάφουν τα κόκκινα αυγά. Στην εκκλησία ψάλλεται η μακρά ακολουθία των παθών με τα δώδεκα Ευαγγέλια και αναπαριστάνεται ξανά η σταύρωση του Ιησού. Αφού τελειώσουν τα ευαγγέλια οι κοπέλες αναλαμβάνουν να στολίσουν τον Επιτάφιο.

Τη **Μεγάλη Παρασκευή**, μέρα πένθους και λύπης, ακόμη και σήμερα σε κάποια χωριά οι κάτοικοι δεν στρώνουν το τραπέζι. Το βράδυ γίνεται η περιφορά του επιταφίου με την μπάντα να παίζει πένθιμα εμβατήρια, και τους

πιστούς να ακολουθούν με κατάνυξη.

Το **Μεγάλο Σάββατο** οι πιστοί περιμένουν το χαρμόσυνο μήνυμα της Ανάστασης, ενώ οι νοικοκυρές προετοιμάζονται για το Αναστάσιμο τραπέζι. Το βράδυ της ίδιας μέρας ο ιερέας δίνει το Άγιο φως στους πιστούς και ψάλλει το «**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ**». Μετά την εκκλησία όλη η οικογένεια μαζί τρώει **πατροπαράδοτη μαγειρίτσα**.

Την **Κυριακή του Πάσχα** ψήνουμε το αρνί και τσουγκρίζουμε τα κόκκινα αυγά λέγοντας «Χριστός Ανέστη- Αληθώς Ανέστη» και τρώμε τα κουλούρια και τα τσουρέκια. Οι πιστοί γλεντάνε και χαίρονται για την Ανάσταση του Κυρίου τρώγοντας, πίνοντας και χορεύοντας.

(Ειρήνη Τσελώνη, Μυρτώ Χατζηκωνσταντίνου, μαθήτριες Δ3 τάξης)

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Με τον όρο **Επιτάφιος** εννοούμε την θρησκευτική ακολουθία της Μεγάλης Παρασκευής και το ειδικό κουβούκλιο που αναπαριστά τον Τάφο του Χριστού.

Εκκλησιαστικά ο όρος Επιτάφιος περιέγραφε αρχικά την χρυσοκέντητη εικόνα, που απεικονίζει τον Ιησού μετά την Αποκαθήλωση, άλλη φορά μόνο του, άλλη με την Παναγία, τον Ιωάννη, τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο. Με τα χρόνια ο όρος χρησιμοποιείται για το ξύλινο κουβούκλιο που αναπαριστά τον Τάφο του Χριστού, μέσα στο οποίο τοποθετείται μετά την Αποκαθήλωση η χρυσοκέντητη εικόνα.

Κάθε Μεγάλη Παρασκευή γίνεται η Περιφορά του Επιταφίου. Τότε ψάλλεται και ο Επιτάφιος Θρήνος.(Η Ζωή εν Τάφω, Άξιον εστί, Αι γενεαί πάσαι).Μετά το τέλος της Περιφοράς οι πιστοί περνούν κάτω από τον Επιτάφιο.

Αυτές τις μέρες των Παθών, της Σταύρωσης και του Θανάτου του Χριστού μας, δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στο πρόσωπο της Παναγίας μας, στο οποίο ο ορθόδοξος λαός μας στρέφεται καταλαβαίνοντας τον σπαραγμό της, καθώς βλέπει το τέλος του Γιου της. Το <<Μοιρολόι της Παναγιάς>> τραγουδιέται από τις γυναίκες γύρω από τον Επιτάφιο και

εκφράζει την συμπόνοια τους και την ταύτισή τους με την μητρική, ανθρώπινη πλευρά της Παναγίας, που φαίνεται και στην ακόλουθη ιστορία. Σύμφωνα με την παράδοση, όταν σταυρώθηκε ο Χριστός, η Παναγία καθόταν στην παρηγοριά, δηλαδή στο τραπέζι που γίνεται μετά τις κηδείες. Τότε πέρασε μια καλογριά, την είδε και σχολίασε:

<<Ποιος είδε γιο στο σταυρό και μάνα στο τραπέζι>>;

Η Παναγιά ακούγοντάς την της είπε:

<< **Αν κρεμασθώ εγώ, θα κρεμασθούν μανάδες κι αν πνιγώ εγώ, θα πνιγούν μανάδες. Μονάχα κάθομαι για να παρηγορηθούν όλες οι μανάδες**>>.

Κάθε τόπος και μια παράδοση για τον επιτάφιο. Κάθε ενορία και ένας επιτάφιος. Κάθε πιστός και μια προσευχή. Ένας δρόμος για την Ανάσταση-ένας δρόμος για την σωτηρία της ψυχής μας!

ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ!!!

(Φάνης Σκαρίμπας, μαθητής Δ3)

Ζεσταίνουμε ελαφρά το γάλα και διαλύουμε μέσα σ' αυτό την αμμωνία και έπειτα το ρίχνουμε στο μείγμα με τους κρόκους. Κατόπιν ρίχνουμε τις βανίλιες, το μπέικιν, το βούτυρο, συνεχίζουμε το χτύπημα για 2' ακόμη και ρίχνουμε τη μαρέγκα. Όταν ομογενοποιηθεί το μείγμα, ρίχνουμε κοσκινισμένο το αλεύρι που φουσκώνει μόνο του Σταματάμε το μίξερ και αρχίζουμε το ζύμωμα με τα χέρια, ρίχνοντας λίγο - λίγο το υπόλοιπο αλεύρι, έως ότου η ζύμη πάψει σχεδόν να κολλάει στα χέρια μας και να είναι πολύ μαλακή.

Τη σκεπάζουμε με μεμβράνη και την βάζουμε στο ψυγείο για 1-2 ώρες. Στη συνέχεια πλάθουμε τα κουλουράκια στο σχήμα που θέλουμε και τα ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο, στους 170°C για 25' - 30', στη μεσαία σχάρα στον αέρα, ή στους 200°C στην προτελευταία σχάρα, στις αντιστάσεις.

Διατηρούνται περισσότερο καιρό, κλεισμένα σε αεροστεγές μπολ.

-- Το μυστικό είναι η ζύμη, να μην γίνει σφιχτή, αλλά να κολλάει λίγο στα χέρια. Όταν μπει στο ψυγείο θα σταματήσει να κολλάει και θα είναι εντάξει.

(Νεκταρία Στεργιοπούλου, μαθήτρια Ε2 τάξης)

Τα πασχαλινά γλυκά μας... Τα Πασχαλινά Λουλούδια

Ελάτε να φτιάξουμε ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΚΟΥΛΟΥΡΑΚΙΑ

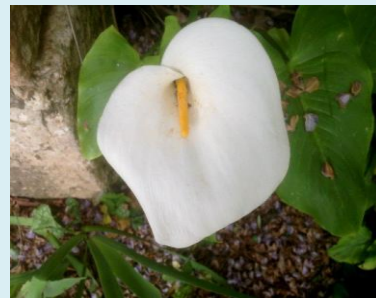
Υλικά

160 γρ. βούτυρο γάλακτος λιωμένο, 450 γρ. ζάχαρη άχνη, 3 βανίλιες, 1 ποτήρι κρασιού γάλα, 1 μπέικιν πάουντερ (20 γραμμ.), 8 αυγά, 1 φακελάκι αμμωνία (28 γρ.), 500 γρ. αλεύρι που φουσκώνει μόνο του, 500 γρ. αλεύρι για όλες τις χρήσεις

Εκτέλεση: Χτυπάμε τα ασπράδια σε σφιχτή μαρέγκα. Σ' ένα άλλο μπολ, χτυπάμε τους κρόκους με τη ζάχαρη, για 10 λεπτά.

Οι **πασχαλιές**, όμως, πέσανε διάνα – είναι στα καλύτερα τους και κυριαρχούν στον κήπο και στα βάζα με την ευωδιά τους που είναι, μαζί με της βιολέτας το πιο χαρακτηριστικό πασχαλινό άρωμα.

Ο **Άσπρος Κρίνος**, η κάλλα, σχεδόν πάντα ανθισμένη το Πάσχα, που μάλιστα έχει τόσο πολύ συνδεθεί με τον επιτάφιο που πολλοί τη θεωρούν πένθιμο φυτό και την απεχθάνονται. Παρ' όλο που είναι από τα πολύ όμορφα και αισθητικά ενδιαφέροντα λουλούδια.

Οι **μωβ Ίριδες** ανθίζουν του Ευαγγελισμού και κρατάνε το πολύ τρεις εβδομάδες, οπότε μόνο αν τύχει νωρίς το Πάσχα συμπίπτουν. Φέτος θα γεμίσουν το πασχαλιάτικο βάζο.

Με το Πάσχα συνδέονται και τα **άνθη των εσπεριδοειδών** με τις δικές τους ευωδιές... οι πορτοκαλιές και οι νεραντζιές είναι σχεδόν πάντα ανθισμένες τις μέρες του Πάσχα σε όλες τις χώρες της Μεσογείου. Χαρακτηριστικό είναι το άρωμα της ανθισμένης νεραντζιάς που κυριαρχεί ανάμεσα στα αναμμένα κεριά, και την πένθιμη υπόκρουση κατά τη περιφορά του Επιταφίου.

(Μαρίνος Ψωμάς, μαθητής Δ3 τάξης)

Μια ξεχωριστή ημέρα...

Πρωταπριλιά

Η **Πρωταπριλιά** είναι η μέρα που τα ψέματα και οι φάρσες δικαιολογούνται, όμως πολλοί είναι αυτοί που «την πατάνε» και πιστεύουν απίστευτες ιστορίες βγαλμένες από τη φαντασία.

Η Πρωταπριλιά είναι αγαπημένη ημέρα των παιδιών, καθώς σκαρώνουν διάφορα αστεία για να πειράξουν τους γονείς τους, τους φίλους τους, ακόμα και τους δασκάλους τους στο σχολείο!

Η **Πρωταπριλιά** είναι ένα έθιμο που έχει έρθει στην Ελλάδα από την Ευρώπη.

Στην Ελλάδα το έθιμο διαφοροποιήθηκε παίρνοντας έναν ελληνικό τόνο. Η βασική ιδέα έμεινε ίδια. Λέμε αθώα ψέματα με σκοπό να ξεγελάσουμε το «θύμα» μας.

Σε κάποιες περιοχές θεωρούν ότι όποιος καταφέρνει να ξεγελάσει τον άλλο θα έχει την τύχη με το μέρος του για την υπόλοιπη χρονιά.

Άλλοι πιστεύουν ότι ο «θύτης» θα έχει καλή σοδειά στις καλλιέργειες του.

Επίσης το βρόχινο νερό της πρωταπριλιάς πιστεύουν μερικοί ότι έχει θεραπευτικές ιδιότητες.

Όσο για το «θύμα» πιστεύουν ότι αντίθετα από τον «θύτη» θα έχει γρουσουζιά και αν είναι παντρεμένος θα χηρέψει γρήγορα.

Σύμφωνα με τους λαογράφους, τα ψέματα έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα. Ξορκίζουν δηλαδή το κακό και τις βλαπτικές δυνάμεις.

(Αγαθούκη Παπανικολάου, Νατάσα Σωτηροπούλου, μαθήτριες Δ3 τάξης)

